

Када је 2006. године Скупштина Републике Србије усвојила Закон о рехабилитацији, мишљења стручне јавности била су подељена. Желећи да избегне компликовану и спору (а некад и законом ограничену) процедуру обнове поступка, законодавац се одлучио за решења која се концентришу само на то да ли је осуда или прогон био извршен из „идеолошких и политичких разлога“ [\[1\]](#). Тако је тежиште рехабилитације са чињеничних пребачено на формално-правне аспекте осуде.

Прогони су се често вршили ван било какве процедуре, а ако су и били судски озваничени, формално су били због кривичних дела предвиђених тадашњим законодавством. Ипак, јасно је да је у једнопартијском систему насталом након социјалистичке револуције постојао велики број кривичних дела чисто идеолошке природе. Још изразитије је било тумачење и осталих кривичних дела која су криминализовала све радње уперене против тек успостављене власти. Неспорно са правним принципима било је и ретроактивно прописивање као кажњивих и радњи које до тада нису биле предвиђене као кривична дела, а реализована су пре доношења нових прописа.

Да ли је, после Михаиловића, дошло време за рехабилитацију Милана Недића?

Пише: Александар Недић
понедељак, 18 мај 2015 11:12

Да ли је, после Михаиловића, дошло време за рехабилитацију Милана Недића?

Пише: Александар Недић
понедељак, 18 мај 2015 11:12

